

Mali Matterhorn nad macesnovim gajem

Foto: Dušan Škodič

ruševja, so se izgubljala v dve čudoviti krnici: Pod srce in Za Ak. Vmes je bilo dvignjeno pleče, prekinjeno z velikimi vrtačami. Lahko bi sestopila tudi tukaj, skozi Kotle, pa se Tinetu ni zdelo tako lepo; v šali je dodal, da bi morala vzeti s seboj še ročko bencina, da bi si lahko oprala roke, ker je toliko gostega ruševja. Raje bosta šla mimo Treh macesnov, male jasice pod Široko pečjo, ki ji jo je že večkrat pokazal iz doline, tako markantna je bila z vseh strani. Desno zgoraj se je kazal Oltar, spustila sta se v levo in pri tem opazila velik trop gamsov, ki so prečili dolgo, v dva kraka razkldano melišče, zaradi osojne lege še vedno natrpano s snegom, ki je padalo med Ponco in Oltarjem.

Špik

SLAVICA ŠTIRN

*Povabil si me
na obisk,
skalni velikan.
Ljubeznivo mamiš,
vabiš.
S strmim sosednjih
bučen slap hrumi;
napaja tesen
nedostopno.*

*Strmim.
Za bežen hip
sva zlita v eno.*

»Kačji jezik se imenuje,« je vedel Tine. Za vrhom Oltarja se je v grebenu pokazala škrbina Grlo. Tod čez jo bo peljal do Oltarja, ji je smeje se obljubil. Ampak iz nasprotna, mojstranske strani, ker je tam udobnejši bivač in zato, ker je tam tako pravično lep macesnov gaj pod našim Malim Matterhornom. Tja v njegovo nežno senco si bosta šla hladit mlade strasti in pit deževnico nebes!

Malo naprej od izteka Jugove grape sta obstala pred čudovito jaso. Sredi prostranih strmali se je kot po čudežu obdržala oaza nekaj macesnov, ruševja in mehke trave. Vse vpadnice plazov so se že precej nad njo cepile v obe smeri ter jo puščale vnapred med svojim pomladanskim besnenjem. Tu sta legla na hrbet in pasla poglede po mogočni steni Široke peč, naše zadnje deviške gore. Stebri so kot okameneli zublji tvorili vršni greben gore, ki je bila pravzaprav le zadnji ozek in dolg obrambni zid začetka Zlatorogovega kraljestva. Za njim se skriva lepa in skrivnostna krnica Amfiteater, dostopna le plezalcem skozi edini pravi vhod in izhod, ki je tako zaprta, da te lahko lastni krik po devetem zaporednem odmevu ugrizne v rit.

Marjanca je bila že malo lačna, zato se je lotila ostanka rozin, pozabljenih v žepu nahrbtnika, vse drugo sta že pojedla. Tine pač ni bil lačen. Sicer pa je tukaj čudno lepo. Od nekod so priplesale meglice, ki jih je popoldanska sapa vrtinčila kot kosme vate in trgala na kosce. Spodaj je kljub visokemu poletju vztrajalo prostrano snežišče. Če je prineslo zrak, ki je pred tem počival tam spodaj, je prav sveže obliznilo segreto kožo.

»Poslušaj!« se je nenadoma predramila iz nekega sanjarjenja. »A nisva pri Treh macesnih? Jaz jih ne najdem kaj prida več kot dva, če ne štejem zraven še nekaj mladic in ruševja!«

»Hja, na to pa nisem niti pomislil,« je priznal Tine. »Očitno je ime preživelo tretjega, saj so prehod že davno tega poznali tukajšnji lovci. Poganjajo pa mladi, zato tudi če sta trenutno le dva in jih bo nekoč mogoče pet ali več, kraj verjetno nikoli ne bo imel drugega imena kot Pri treh macesnih.«

»Okej!« se je vdala. »Ti že veš! Sedaj pa sestopiva dol, da se malo osvežim; vidim, da spodaj teče voda, prva po dveh dneh prašnih cest, po katerih me vlačiš!« Pograbila je nahrbtnik in si ga kar med hojo optala. Pa tako hitro le ni šlo, kajti že po nekaj korakih je bilo pod nogami vse polno rdečega, drobljivega grušča in ni kazalo drugega, kot da se Tine spet loti razpletanja vrvi. Ja, če bi bilo to spomladi, ko je tod še vse naphano s trdim snegom, bi se z derezami skoraj sprehodila čez, tako pa bo v zgornjem delu potrebno nekaj previdnosti.

Snežišče ju je od blizu še enkrat presenetilo s svojo obilnostjo, svežina je vela od njega, površina je bila kašasta, cmokajoča, in povsod je mezela voda in se zbirala v potoček, ki je vsakih nekaj metrov bil ali pa ni bil, odvisno od debeline gruščnatih nanosov. Pri bližnjem bivaku ni bilo žive duše; bil je lep dan sredi tedna in človek si kljub temu ne bi mislil, da bo tu tako mirno. Krnica je velika, polna kontrastov zelenja, snega in rdečkastih skal. Marjanci so bile bolj všeč rdeče maline in jagode, Tine pa je raje zijal v stolpe Široke peč